

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation af Kommissionens afgørelse af 14. april 2014 hvorved det blev fastslået, at det er berettiget at give fritagelse for importafgifter i henhold til artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i EF-toldeks [forordning (EØF) nr. 2913/92], og at det ikke er berettiget at give fritagelse for importafgifter for et andet beløb i et særligt tilfælde (REM 02/2013), for så vidt som Kommissionen har afvist at give fritagelse for visse importafgifter, som den med urette har betragtet som uberettigede
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om god forvaltningssskik i forbindelse med artikel 872a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253, s. 1).
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at inden for rammerne af en procedure såsom fritagelse for importafgifter, hvorunder Kommissionen kan fremsætte enhver anmodning om yderligere oplysninger, som den måtte finde passende, og hvor den skal oplyse om de grunde, der har ført til vedtagelsen af en negativ afgørelse, er en afgørelse om afslag på grundlag af begrundelser, som ikke er blevet meddelt på forhånd, i strid med artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 302, s. 1).
 - Ifølge sagsøgeren er de betingelser, der følger af fast retspraksis, og som ligger til grund for en række tidligere positive beslutninger om fritagelse i tunsektoren fra Kommissionen, opfyldt. Nærmere bestemt er betingelserne om lovgivningens kompleksitet, den omstændighed, at eksportøren ikke har gengivet de faktiske omstændigheder fejlagtigt, en anderledes fortolkning af lovgivningen på grundlag af korrekte oplysninger, Kommissionens delvise ansvar og den omstændighed, at de kompetente myndigheder uophørligt har begået den samme fejl uden nogensinde at anvende lovgivningen korrekt, opfyldt.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Ibercaja Banco m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-471/14)

(2014/C 261/73)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Ibercaja Banco, SA (Zaragoza, Spanien); Banco Grupo Cajatres SA (Zaragoza) og Naviera Bósforo, AIE (Las Palmas, Gran Canaria, Spanien) (ved advokaterne J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, i det omfang den kvalificerer samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Joyería Tous mod Kommissionen

(Sag T-472/14)

(2014/C 261/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Joyería Tous, SA (Lleida, Spanien) (ved advokaterne J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Corporación Alimentaria Guissona y Naviera Muriola mod Kommissionen

(Sag T-473/14)

(2014/C 261/75)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Corporación Alimentaria Guissona, SA (Lleida, Spanien) og Naviera Muriola, AIE (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)